

تحلیل جرم حمل، واردات، تولید و عرضه برخی انواع سلاح سرد

در حقوق کیفری ایران

ناصر قاسمی*

امیر مرادی**

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۳/۰۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۲۴

نوع مقاله: پژوهشی - تحلیلی

چکیده

از جمله نابهنجاری‌های رایجی که مراجع انتظامی و قضایی با آن سر و کار دارند بعضاً کشف برخی انواع اسلحه سرد از برخی افراد است. قانونگذار ایران در ماده واحده قانون مصوب ۱۳۹۶ مبنی بر الحاق دو تبصره به ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵، حمل برخی سلاح‌های سرد را در صورتی که به منظور درگیری و ضرب و جرح انجام شود و همچنین واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مد نظر در این مقرر را جرم‌انگاری نموده است. هدف این تحقیق، بررسی برخی ابعاد مهم این موضوع می‌باشد. جرم مذکور جرمی مطلق، تام و مادی صرف است. در این مقرر صرفاً سلاح واقعی مد نظر است و نه سلاح قلابی. مصادیق سلاح در مقرر فوق حصری است و نه تمثیلی. تولید و عرضه برخی سلاح‌های سرد در برخی شهرستان‌ها به عنوان صنایع دستی جرم نیست. البته اعمال برخی محدودیت‌های قانونی در این زمینه لازم است. تعیین مرجع صالح به رسیدگی به جرم مورد بحث با توجه به اختلافی بودن این موضوع از جمله یافته‌های این تحقیق است. برخورد قانونی از طریق جرم‌انگاری رفتارهای مذکور، شرط لازم و به طور نسبی بازدارنده است، نه شرط کافی و عامل اساسی پیشگیری و درمان نابهنجاری‌های فوق‌الذکر. لذا نخست باید در حوزه هنجارین و سپس در حوزه غیر قانونگذاری، مانند اقدامات مقتضی از طریق اصناف و محدود نمودن تولیدکنندگان برخی سلاح‌های سرد ولو در قالب صنایع دستی و در مرحله آخر از طریق قانونگذاری و به خصوص قانونگذاری کیفری، اقدامات مقتضی را به عمل آورد.

واژگان کلیدی: جرائم مانع، سلاح سرد، پنجه بوکس، حمل، واردات، تولید و عرضه.

* استادیار دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری.

dr.nagh@yahoo.com

** دکتری حقوق کیفری و جرم‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران (نویسنده مسؤول).

dr.moradi9913@yahoo.com

مقدمه

یکی از موضوعات پرکاربرد رسیدگی‌های کیفری که در گفتمان دانشگاهیان و نظریه‌های حقوقی ایران حداقل تا زمان نگارش این مقاله مورد تحلیل واقع نشده، حمل برخی از انواع سلاح سرد، همچنین واردات، تولید و عرضه آن است که در ماده واحده قانون مصوب ۱۳۹۶ مبنی بر الحاق دو تبصره به ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵ به عنوان یکی از مصادیق جرائم مانع، دارای جنبه عمومی و غیر قابل گذشت،^۱ با هدف پیشگیری از جرائم خشونت‌آمیز و به‌خصوص ضرب و جرح عمدی جرم‌انگاری شده است.

از موارد رایجی که مراجع انتظامی و قضایی با آن سر و کار دارند بعضاً کشف برخی از انواع اسلحه سرد از برخی افراد است. علی‌الاصول صرف حمل اسلحه سرد ساده مانند چاقوی ضامن‌دار - در مقابل سلاح سرد جنگی مانند سرنیزه - در قوانین ایران جرم نیست مگر موارد مذکور در ماده واحده قانون ۱۳۹۶. در آن مقرر آمده است که حمل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس در صورتی که به منظور درگیری فیزیکی و ضرب و جرح انجام شود جرم محسوب و مرتکب به کیفر مقرر محکوم می‌گردد. البته واردات، تولید و عرضه سلاح‌های فوق‌الذکر نیز ممنوع و مستوجب کیفر است.

در این مقاله با استناد به ماده واحده قانون فوق‌الذکر، ابتدا مسائل زیر مورد بررسی واقع می‌شوند:

جرم حمل، واردات، تولید و عرضه برخی از انواع سلاح سرد، مطلق است یا مقید؟
تام است یا ناقص؟ مادی صرف است یا باید رکن روانی آن توسط مقام قضایی رسیدگی‌کننده احراز گردد؟ سپس به تحلیل ارکان مقررۀ ناظر به جرم مذکور و برخی مسائل کاربردی آن از قبیل اینکه این مقررۀ صرفاً شامل سلاح واقعی می‌شود یا سلاح قلابی را نیز در بر می‌گیرد؟ مصادیق سلاح در مقررۀ فوق حصری است یا تمثیلی؟ تولید و عرضه برخی سلاح‌های سرد در برخی شهرستان‌ها جرم است؟ مرجع صالح در رسیدگی به جرم مذکور کدام است؟ برخورد قانونی در پیشگیری و مقابله با این ناپهنجاری شرط کافی است یا شرط لازم؟

۱. با استناد به ماده ۱۰۴ قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲ و ماده ۱۱ قانون کاهش مجازات حبس تعزیری ۱۳۹۹ ناظر بر اصلاح این ماده، جرائم مذکور در ماده واحده قانون مصوب ۱۳۹۶ مبنی بر الحاق دو تبصره به ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) ۱۳۷۵ جزء جرائم غیر قابل گذشت و دارای جنبه عمومی می‌باشند.

در این پژوهش از روش توصیفی، تحلیلی، ترکیبی و ابزار فیش برداری استفاده شده است به طوری که پس از انتخاب موضوع، مقرره مورد بحث و منابع موجود در این خصوص رصد و گردآوری و داده‌ها و مطالب مرتبط مورد فیش‌نویسی واقع شد، سپس بررسی نقادانه و تجزیه یک مجموعه به اجزاء و واحدهای تشکیل‌دهنده آن و بررسی آنها انجام شد و نهایتاً ذهن به جمع‌آوری واحدها و کشف رابطه میان آنها در یک مجموعه پرداخت و اطلاعات، یافته‌ها و نتیجه با نظر به سؤالات پژوهش ارائه شد.

در خصوص ادبیات تحقیق حاضر کتابی با عنوان «حقوق کیفری سلاح» تألیف شده و در این مقاله مورد استناد نیز واقع شده است؛ اما در خصوص تحلیل مقرره فوق‌الذکر تا لحظه نگارش این مقاله علی‌رغم جستجو، اثری یافت نشد. برخی نویسندگان نیز صرفاً به نقل ماده واحده مربوطه و الحاق دو تبصره به ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵ بسنده کرده‌اند (ر.ک: میرمحمدصادقی، ۱۳۹۹، ص ۱۴۴) که این امر، ضرورت پژوهش و تحلیل در مورد این موضوع را خاطر نشان می‌سازد.

در راستای تبیین بهتر موضوع مقاله حاضر، تعریف و عناصرشناسی واژه سلاح، ضروری به نظر می‌رسد که به آن می‌پردازیم. برخی نویسندگان قائل به این نظر هستند که اسلحه، معنای عرفی دارد و برای تشخیص معنای آن باید به عرف مراجعه کرد (زراعت، ۱۳۹۲، ج ۲، ص ۴۶۰) که قابل انتقاد به نظر می‌رسد، به خصوص در حقوق کیفری و با لحاظ اصل قانونی بودن و نیز کیفی بودن پدیده جنایی، و در بحث موضوع مقاله حاضر یعنی حمل، واردات، تولید و عرضه برخی از انواع اسلحه.

«اسلحه» جمع سلاح^۱ یا جنگ افزار است (معین، ۱۳۸۲، ص ۸۴۶) و وسیله‌ای است که اغلب برای حمله و یا دفاع به کار می‌رود. سلاح دارای سایر کاربردها نیز مانند ورزش، تفریح و شکار نیز می‌باشد (عابد، ۱۳۹۵، ص ۲۵). در اصطلاح حقوقی، سلاح به معنای آلات و ادوات برنده یا سوراخ‌کننده یا له‌کننده آمده است (جعفری لنگرودی، ۱۳۸۱، ص ۳۶۱).

تعریف انواع سلاح در آیین‌نامه اجرائی قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیر مجاز مصوب ۱۳۹۰ ارائه شده است (ر.ک: ماده ۱ آیین‌نامه مذکور). تعریف آنچه در این مقاله مد نظر است (سلاح سرد و نیز سلاح سرد جنگی) با استناد به آن آیین‌نامه، ذیلاً نقل می‌گردد.

1. Weapon.

«سلاح سرد» عبارت از وسایل، آلات و ادواتی که بر خلاف اسلحه‌های گرم در اثر استفاده، صدا، شعله و حرارت ایجاد ننموده و اصابت آنها به بدن به ایجاد پارگی، خونریزی، از کار افتادن موقت و یا دائم اعضا و نهایتاً آسیب جسمی و روحی یا فوت می‌شود (بند پ آیین‌نامه). «سلاح سرد جنگی» سلاحی است که از آن در نیروهای مسلح برای نبرد تن به تن و دفاع شخصی استفاده می‌شود از قبیل سرنیزه قابل نصب بر روی سلاح جنگی و کارد سنگر و تیر و کمان غیر متعارف (بند پ آیین‌نامه).
دکتر جعفری لنگرودی با استناد به دانش عناصرشناسی، در شناسایی عناصر اسلحه می‌نگارد: «عناصر آن از قرار زیر است:

اول - آلات و ادوات قابل استفاده در جنگ و دفاع و منازعه و جدال برای ایراد جرح یا نقص عضو یا قتل نفس مانند چاقو، شمشیر، تفنگ، نیزه، بمب و غیره. پس مشت و لگد، سگ درنده و تله شکار آدمی اسلحه نیست.

دوم - عادتاً در مقاصد مذکور به کار می‌رود. پس شیشه، میخ یا اسید اسلحه نیست، هرچند سلاح بالعرض است.»

وی در ادامه می‌نگارد که در فقه تعریفی از سلاح نشده لکن متعرض بیع سلاح به دشمن شده است. در جرم تشهیر سلاح باید هر دو عنصر مذکور وجود داشته باشد. تشهیر سلاح هم که در فقه بیان شده است، بر طبق قانون تعزیرات ۱۳۷۵، ماده ۶۱۷ - تظاهر و یا قدرت‌نمایی با چاقو و یا هر نوع اسلحه دیگر - جرمی مستقل است (جعفری لنگرودی، ۱۳۸۲، صص ۷۴-۷۳).

حال که تعریف لفظ سلاح از نظر گذشت خالی از فایده نیست که به رفع یک شبهه در مورد تعریف و دامنه شمول این لفظ، با نگاهی به دانش فقه پردازیم، با این توضیح که برخی نویسندگان اشاره نموده‌اند که از گفته‌های فقها در مورد محاربه این‌گونه فهمیده می‌شود که ایشان وسایلی مانند عصا و سنگ را سلاح می‌دانند، سپس به فرازی از متون فقهی در خصوص محاربه استناد کرده‌اند (عابد، ۱۳۹۵، ص ۲۵)^۱، در حالی که همان‌طور که پیشتر ذکر شد، در فقه تعریفی از سلاح ارائه نشده است و آنچه در متون فقهی در این خصوص با اشاره به محاربه ذکر شده و از نظر گذشت، در واقع پاسخ به این مسئله است که استفاده‌کننده‌ها از عصا و سنگ، محارب محسوب می‌شوند یا

۱. «لا فرق فی السلاح بین السیف و غیره، و لو لم یکن سلاح لم یکن محارباً، و لو عرض للماره بالعصا و الحجاره، فالأقرب أنه محارباً.» (ر.ک: علامه حلی، ۱۴۲۰ق، ج ۵، ص ۳۸۴ و الموسوی الاردبیلی، ۱۴۱۳ق، ص ۷۹۶).

خیر؟ که برخی فقها پاسخ مثبت داده‌اند و به نظر می‌رسد فقها اینجا در مقام تعریف سلاح نبوده‌اند بلکه در مقام پاسخ به مسئله فوق بوده‌اند.^۱ آنچه در این مقاله مد نظر است برخی از انواع سلاح سرد ساده با استناد به قانون ماده واحده فوق‌الذکر (در مقابل سلاح گرم، سرد جنگی و شکاری) است و مقاله حاضر در دو گفتار ارائه می‌گردد.

۱. توصیف قضایی جرم حمل برخی از انواع سلاح سرد و نیز واردات، تولید و عرضه آن

در این گفتار، توصیف قضایی جرم مذکور با استناد و مذاقه در الفاظ ماده واحده قانون مصوب ۱۳۹۶ مبنی بر الحاق دو تبصره به ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵ ارائه می‌گردد. منظور از توصیف قضایی همان ارکان تشکیل‌دهنده جرم است. ما در این مقاله به توصیف قضایی ماده ۶۱۷ قانون فوق‌الذکر یعنی جرم تظاهر (قدرت‌نمایی) با چاقو و یا هر نوع اسلحه و نیز ایجاد مزاحمت به اشخاص یا اخاذی و تهدید و گلاویز شدن با آن نمی‌پردازیم؛ زیرا این ماده و جرم، پیشتر مورد بحث و تحلیل سایر نویسندگان واقع شده^۲ و آنچه در این نوشتار مد نظر است دو تبصره الحاقی به ماده فوق است.

۱-۱. رکن قانونی

رکن قانونی عبارت است از توصیف قانونی رفتار ممنوع و نیز عکس‌العمل اجتماعی

۱. برای توضیح بیشتر شایسته به نظر می‌رسد که عناصر محاربه با استناد به علم عناصرشناسی ابداعی استاد دکتر محمدجعفر جعفری لنگرودی، از نظر گذرانده شود. محاربه (اخافه الطریق یا اخافه السبیل) ناامن کردن راه و اعم از راهزنی و قطع الطریق است. عناصر آن عبارت است از: اول - طرق و شوارع، خواه در کشور اسلامی باشد خواه نه؛ خواه در راه خشکی باشد خواه دریا و خواه طرق هوایی. دوم - خروج مجرم یا مجرمان بر کسانی که ممکن است از آن راه عبور کنند. سوم - عابر یا عابرین کسانی باشند که شرعاً اخافه آنها حرام است، پس اخافه علیه دزدان خارج شد. چهارم - توسل مجرم یا مجرمان به هر وسیله که ممکن است مؤثر در قتال باشد حتی چماق و فلاخن. پنجم - رفتار مرتکب در خارج از آبادی‌ها باشد. ششم - محل اخافه طوری باشد که استمداد برای دفع آنها اعم از قوای دولتی و غیره، مقدور نباشد. هفتم - هتک حرمت مال عابرین و جان آنها؛ یعنی یا مال آنها را بگیرد یا آنها را بکشد ولو یک نفر از ایشان را. هشتم - قصد اخافه که رکن روانی جرم است. با تحقق این عناصر، مفهوم جرم فساد فی‌الارض نیز صدق می‌کند اما تحقق خوف از بزه‌دیده، شرط تحقق این جرم نیست. جنگ با اینکه راه‌ها را ناامن می‌کند ولی قصد اخافه طریقی در آن نیست و از شمول این جرم خارج است؛ چنین است ترور. (جعفری لنگرودی، ۱۳۸۲، صص ۳۹-۴۰).

۲. ر.ک: شکاری و قادر، ۱۳۸۱، صص ۶۲۵ و ۶۲۶ و همچنین زراعت، ۱۳۹۲، ج ۲ ص ۱۸۰.

در قبال آن در قالب مجازات و یا اقدامات تأمینی و تربیتی. رکن قانونی یا توصیف قانونی جرم «حمل برخی از انواع سلاح سرد و نیز واردات، تولید و عرضه آن» ماده واحده قانون الحاق دو تبصره به ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵ است که ذیلاً نقل می‌شود:

«ماده واحده - تبصره‌های زیر به عنوان تبصره‌های (۱) و (۲) به ماده (۶۱۷) قانون مجازات اسلامی (کتاب پنجم - تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) مصوب ۱۳۷۵/۳/۲ الحاق می‌گردد:

تبصره ۱- حمل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس در صورتی که صرفاً به منظور درگیری فیزیکی و ضرب و جرح انجام شود جرم محسوب و مرتکب به حداقل مجازات مقرر در این ماده محکوم می‌گردد. واردات، تولید و عرضه سلاحهای مذکور ممنوع است و مرتکب به جزای نقدی درجه شش محکوم و حسب مورد این سلاحها به نفع دولت ضبط یا معدوم می‌شود.

تبصره ۲- تولید، عرضه یا حمل ادوات موضوع تبصره (۱) در موارد ورزشی، نمایشی، آموزشی و نیاز ضروری اشخاص برای استفاده شغلی یا دفاع شخصی پس از دریافت مجوز بلامانع است.

نحوه و مرجع صدور مجوز به موجب آیین‌نامه‌ای است که ظرف مدت سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون با پیشنهاد وزرای دادگستری و کشور و با همکاری نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.»

۲-۱. رکن مادی

رکن مادی یعنی تحقق خارجی و به منصف ظهور رسیدن ذهنیت مجرمانه در قالب رفتار مادی؛ که قابل تجزیه به عناصری چون رفتار، مرتکب، موضوع، نحوه ارتکاب جرم و ... می‌باشد.

«رفتار» در جرم مذکور از نوع «فعل» است و با ترک فعل محقق نمی‌شود؛ زیرا مصادیق رفتار مزبور عبارت است از: حمل، واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور در مقرر فوق‌الذکر.

«مرتکب جرم» می‌تواند هم شخص حقیقی و هم شخص حقوقی باشد؛ یعنی افراد به نحو مستقل و نیز به عنوان شخص حقوقی امکان دارد مرتکب رفتارهای مذکور در این مقرر شوند، با این توضیح که حمل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس توسط

اشخاص حقیقی در صورتی که صرفاً به منظور درگیری و ضرب و جرح انجام شود جرم محسوب می‌شود و واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور نیز توسط اشخاص حقیقی بدون تشکیل سازمان و یا شخص حقوقی به نحو جزئی، همچنین توسط اشخاص حقوقی در قالب بنگاه و شرکت واردات و صادرات، به نحو گسترده امکان‌پذیر است. «موضوع جرم» عبارت است از برخی انواع سلاح سرد که در مقرر فوق‌الذکر مشخص شده است که عبارتند از: قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس. با دقت در منطوق تبصره ۱ ماده واحده قانون ۱۳۹۶ که مقرر شده است: «حمل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس در صورتی که صرفاً به منظور درگیری فیزیکی و ضرب و جرح انجام شود جرم محسوب و مرتکب به حداقل مجازات مقرر در این ماده محکوم می‌گردد. ...» مصادیق سلاح در این مقرر، حصری به نظر می‌رسد و صرفاً شامل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس می‌شود.

«نحوه ارتکاب جرم» عبارت است از: حمل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس در صورتی که صرفاً به منظور درگیری و ضرب و جرح انجام شود، که جرم محسوب و مقید به نتیجه مد نظر حامل آن سلاح‌ها (یعنی ضرب و جرح و آسیب وارد کردن به فرد هدف) نیست. همچنین وارد کردن، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور، که صرف واردات، تولید و عرضه آن جرم‌انگاری شده است.

۳-۱. رکن روانی

رکن روانی یعنی مرتکب از روی علم و آگاهی از قانون و رفتار مجرمانه و تشخیص مصداق آن در عالم خارج و علم به مجازات آن، عمداً آن رفتار را انجام دهد.

«حمل برخی از انواع سلاح سرد» مذکور در ماده واحده فوق‌الذکر جرمی عمدی است؛ زیرا حمل سلاح‌های مذکور در تبصره یک ماده واحده فوق‌الذکر، در صورتی که صرفاً به منظور درگیری و ضرب و جرح انجام شود جرم محسوب می‌گردد، اما به نظر می‌رسد که «واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور» نیز جرمی عمدی و البته از نوع جرائم مادی صرف باشد؛ زیرا با توجه به منطوق تبصره یک ماده واحده فوق‌الذکر، صرف واردات، تولید و عرضه آن سلاح‌ها جرم دانسته شده است. بنابراین احراز قصد مجرمانه و اثبات رکن روانی حمل برخی از سلاح‌های فوق‌الذکر، توسط مقام قضایی رسیدگی‌کننده ضروری به نظر می‌رسد، بر خلاف واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور. ضمناً صرف حمل اسلحه‌های مذکور در تبصره یک ماده واحده فوق‌الذکر جرم نیست

بلکه چنانچه ثابت شود متهم عالماً و عامداً آن وسیله را به منظور درگیری و ضرب و جرح حمل نموده است جرم دانسته شده است. اما در خصوص واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور، با توجه به منطوق تبصره یک الحاقی که به صورت مطلق مقرر می‌دارد: «... واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور ممنوع است و مرتکب به جزای نقدی درجه شش محکوم و حسب مورد آن سلاح‌ها به نفع دولت ضبط یا معدوم می‌شود.» به نظر می‌رسد این رفتارها جرم مادی صرف تلقی شده‌اند و مرتکبین آن رفتارها دارای «مسئولیت مطلق»^۱ می‌باشند.

۲. یافته‌های پژوهش و برخی مسائل کاربردی

حال که با مفهوم، عناصر و ارکان جرم حمل برخی از انواع سلاح سرد و نیز واردات، تولید و عرضه آن آشنا شدیم، با لحاظ پرسش‌های مطروحه در مقدمه این مقاله، در اینجا یافته‌های این پژوهش در قالب چند مسئله و پاسخ‌های تحلیلی و انتقادی مد نظر ارائه می‌گردد.

۱-۲. مطلق یا مقید بودن جرم

نحوه ارتکاب جرم به عنوان یکی از عناصر زیرمجموعه رکن مادی رفتار حمل برخی از انواع سلاح سرد عبارت است از: حمل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس (قسمت اول از تبصره ماده واحده قانون ۱۳۹۶) و در صورتی که صرفاً به منظور درگیری و ضرب و جرح انجام شود جرم محسوب شده است (شرط «... به منظور درگیری و ضرب و جرح...» نیز در خصوص رکن روانی جرم مذکور است) و مقید به نتیجه مد نظر حامل آن سلاح‌ها (یعنی ضرب و جرح و آسیب وارد کردن به فرد مد نظر و هدف) نیست. ضمناً به محض وارد کردن، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور (قسمت دوم از تبصره ماده واحده قانون فوق‌الذکر)، رفتار ممنوعه در آن مقرر در این خصوص حاصل شده است و مقید به این نیست که فرد یا افرادی از آنها استفاده کنند. بنابراین به نظر می‌رسد جرم مورد بحث جرمی مطلق است.

۲-۲. تام یا ناقص بودن جرم

به نظر می‌رسد مقرر فوق‌الذکر از مصادیق جرائم تام است؛ زیرا جرائم ناتمام مانند

1. Strict Liability.

شروع به جرم، جرم محال و جرم عقیم در مرحله سوم از مسیر رفتار مجرمانه (شروع به عملیات اجرایی جرم) مصداق می‌یابد، در حالی که جرم حمل برخی از انواع سلاح سرد و نیز واردات، تولید و عرضه آن، به عنوان جرم تام جرم‌انگاری شده است و همان‌طور که پیشتر تبیین نمودیم، بنابر مطلق بودن این جرم، نتیجه جرم اصلی (مثلاً مورد ضرب و جرح قرار دادن فرد و هدف مد نظر حامل آن سلاح) تأثیری در مسئولیت حمل‌کننده، واردکننده، تولیدکننده و عرضه‌کننده سلاح مد نظر در مقرر فوق ندارد. بنابراین بدون توجه به عدم وقوع جرم اصلی با احراز رکن روانی جرم مذکور، جرم تام حمل برخی از انواع سلاح سرد و نیز واردات، تولید و عرضه آن تحقق یافته است.

برای مثال فرض کنید کسی یک پنجه بوکس یا قمه تهیه کرده و آن را حمل می‌کند و در ساعت غیر متعارف برای رفت و آمد و نیز در یک محله خلوت توسط عوامل انتظامی بنا بر مظنونیت دستگیر می‌شود و پس از اخذ دستور قاضی تحقیق و یا کشیک مبنی بر تحت نظر قرار دادن وی و تحقیقات پلیسی، در کلانتری طبق استعلام مشخص می‌گردد وی سابقه‌دار هم می‌باشد و اتفاقاً در گوشی تلفن همراه وی پیامکی یافت می‌گردد مبنی بر اینکه امشب انتقام می‌گیرم و او را خواهم زد. این فرد بنا بر امارات و قرائن موجود در این وضعیت، اتهامش حمل پنجه بوکس و یا قمه است و صحیح نیست که بگوییم چون جرم اصلی مد نظر وی (یعنی ضرب و جرح فرد و هدف مد نظر) تحقق نیافته است بنابراین جرم تام حمل پنجه بوکس و یا قمه تحقق یافته است.

۲-۳. واقعی و یا قلابی بودن سلاح

با تأمل در تبصره ۱ ماده واحده قانون ۱۳۹۶ به نظر می‌رسد که بنا بر اصل لفظی حقیقت که مقرر می‌دارد اصل، استعمال الفاظ در معنای حقیقی آن است (فیض، ۱۳۸۷، ص ۹۵) در این نوشتار نیز لفظ بر معنای حقیقی حمل می‌شود و در نتیجه منظور از سلاح‌های مذکور در این قانون، استعمال لفظ سلاح در معنای حقیقی آن (سلاح واقعی) است؛ زیرا متبادر از الفاظ قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس معنای واقعی آن ادوات است. بنابراین حمل ادوات فوق در صورتی که قلابی باشد و یا برای سرگرمی بچه‌ها به عنوان اسباب بازی تولید شده باشد جرم نیست.

۲-۴. کشف اسلحه و برخی ادوات ممنوعه از برخی افراد

از موارد مبتلا به که مراجع انتظامی و قضایی با آن سر و کار دارند بعضاً کشف اسلحه

اعم از سرد و گرم و نیز گاز اشک‌آور، شوکر و برخی ادوات ممنوعه دیگر از برخی کسان است، که بیان موضع حقوق کیفری ایران در این خصوص خالی از فایده نیست. صرف حمل اسلحه سرد ساده مانند چاقوی ضامن‌دار و یا زینتی (در مقابل سلاح سرد جنگی مانند سرنیزه) در قوانین ایران جرم نیست مگر موارد مذکور در ماده واحده قانون ۱۳۹۶ که آن هم در قالب جرم مستقل قابل تعقیب است. البته امکان دارد - و نه الزاماً - حمل سلاح سرد یا حتی سلاح‌ها و اشیائی غیر از آنچه در ماده واحده مورد بحث در این مقاله، توسط حامل و یا حاملان آن با عنوان تهیه وسیله ارتکاب جرم (موضوع ماده ۶۶۴ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) ۱۳۷۵) با توجه به قرائن و امارات موجود مانند ساعت غیر متعارف برای تردد فرد و یا افراد مظنون و یا متهم و یا سابقه‌دار بودن ایشان (مثلاً وجود سابقه سرقت به عنف و اکراه و نیز سرقت مقرون به آزار و احراز رکن روانی جرم تهیه و ساخت وسیله ارتکاب جرم) قابل تعقیب باشد (برای دیدن تفصیل بحث ر.ک: قاسمی و مرادی، ۱۳۹۷، صص ۱۴۷-۱۳۳).

در خصوص حمل گاز اشک‌آور و همچنین شوکر نیز بر طبق ماده ۱۲ قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیر مجاز مصوب ۱۳۹۰ (بندهای ت و ث) حامل این سلاح‌ها به عنوان جرم مستقل تحت تعقیب واقع می‌شود. در خصوص سلاح سرد جنگی، سلاح شکاری، سلاح گرم و نیز شوکر، مواد منفجره و یا شیمیایی بر طبق مواد ۶ و ۱۲ همان قانون، حامل این نوع وسایل تحت شرایطی به عنوان جرم مستقل تحت تعقیب واقع می‌شود. تظاهر و یا قدرت‌نمایی با چاقو و یا هر نوع اسلحه دیگر نیز بر طبق ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) ۱۳۷۵،^۱ جرمی مستقل است.

۲-۵. موارد عرضه و استفاده مجاز ادوات و آلات مورد بحث

موارد استفاده مجاز از ادوات مذکور در ماده واحده مورد بحث، با استناد به تبصره ۲ ماده واحده قانون ۱۳۹۶ عبارت است از: تولید، عرضه یا حمل ادوات موضوع تبصره ۱، در موارد ورزشی، نمایشی، آموزشی و نیاز ضروری اشخاص برای استفاده شغلی یا دفاع شخصی پس از دریافت مجوز. به نظر می‌رسد قانونگذار عالمماً و عامداً در تبصره مذکور واردات را نیاورده است؛ زیرا واردات ادوات فوق، خود مشمول مقررات ویژه است که باید

۱. ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵: «هر کس به وسیله چاقو و یا هر نوع اسلحه دیگر تظاهر یا قدرت‌نمایی کند یا آن را وسیله مزاحمت اشخاص یا اخاذی یا تهدید قرار دهد یا با کسی گلاویز شود در صورتی که از مصادیق محارب نباشد به حبس از شش ماه تا دو سال و تا ۷۴ ضربه شلاق محکوم خواهد شد. ...»

رعایت گردد ولو در راستای اهداف و موارد استفاده ورزشی، آموزشی و نمایشی. با لحاظ عنوان فوق پاسخ به یک مسئله مهم ضروری به نظر می‌رسد. در برخی شهرستان‌ها مانند زنجان، برخی انواع سلاح سرد مانند چاقو، قمه، شمشیر، پنجه بوکس و ... به صورت یک پیشه، حرفه قدیمی و حتی هنر، تولید و عرضه می‌شود و حتی دارای اتحادیه می‌باشند. حال این پرسش مطرح می‌شود که آیا این اقدامات، مصداق جرم مشهود است و صاحب منصبان قضایی و درجه‌داران انتظامی حق برخورد با ایشان را دارند یا خیر؟ پاسخ منفی به نظر می‌رسد؛ زیرا علی‌الاصول با توجه به اینکه این صنف (چاقوسازان) دارای اتحادیه می‌باشد، فرض بر آن است که تولیدکنندگان سلاح‌های سرد مد نظر، آن ادوات و سلاح‌ها را برای نیازهای ضروری مردم تولید می‌کنند به خصوص چاقوهای زینتی. اما به نظر می‌رسد که تولید پنجه بوکس، شمشیر و قمه ضروری نیست و توجیهی برای تولید و عرضه آن وجود ندارد، که شایسته است صاحب منصبان قضایی این شهرستان‌ها خطاب به اتحادیه این صنف در خصوص اعمال محدودیت و مدیریت محصولات این صنف اعمال قانون و نظارت لازم را داشته باشند.

۲-۶. مرجع صالح رسیدگی به جرم مذکور

با توجه به اینکه مجازات حمل سلاح‌های مذکور در تبصره ۱ ماده واحده قانون ۱۳۹۶ حداقل مجازات مقرر در ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) ۱۳۷۵ (شش ماه حبس و یک ضربه شلاق) است لذا از آنجا که مجازات مقرر برای این جرم از نظر شلاق، درجه ۸ و از نظر حبس، درجه ۷ است بنابراین موضوع بر طبق ماده ۳۴۰ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲^۱ در صلاحیت دادگاه کیفری دو می‌باشد. اما در خصوص واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور، از آنجا که قانونگذار مجازات این رفتارها را جزای نقدی

۱. ماده ۳۴۰ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲: «جرائم تعزیری درجه هفت و هشت، به طور مستقیم در دادگاه مطرح می‌شود. در این مورد و سایر مواردی که پرونده به طور مستقیم در دادگاه مطرح می‌شود، دادگاه پس از انجام تحقیقات به ترتیب زیر اقدام می‌کند:
الف - چنانچه دادگاه خود را صالح به رسیدگی نداند، قرار عدم صلاحیت صادر می‌کند و اگر مورد را از موارد منع تعقیب یا موقوفی تعقیب بداند، حسب مورد، اتخاذ تصمیم می‌کند.
ب - در غیر موارد مذکور در بند (الف)، چنانچه اصحاب دعوی حاضر باشند و درخواست مهلت نکنند، دادگاه با تشکیل جلسه رسمی، مبادرت به رسیدگی می‌کند. در صورتی که اصحاب دعوی حاضر نباشند یا برای تدارک دفاع یا تقدیم دادخواست ضرر و زیان، درخواست مهلت کنند، دادگاه با اخذ تأمین متناسب از متهم، وقت رسیدگی را تعیین و مراتب را به اصحاب دعوی و سایر اشخاصی که باید در دادگاه حاضر شوند، ابلاغ می‌کند.»

درجه شش تعیین کرده است از شمول ماده ۳۴۰ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ خارج و در صلاحیت دادسرا است.

در خصوص واردات سلاح‌های مد نظر در ماده واحده قانون مورد بحث از طریق قاچاق نیز چه بسا بدو به نظر برسد که با استناد به بند پ ماده ۳۰۳ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ یعنی «تمام جرائم مربوط به مواد مخدر، روان‌گردان و پیش‌سازهای آن و قاچاق اسلحه، مهمات و اقلام و مواد تحت کنترل»، رسیدگی به جرم واردات سلاح‌های سرد مد نظر در صلاحیت دادگاه انقلاب است، اما با دقت در بند پ ماده فوق‌الذکر و با توجه به اینکه قانونگذار در کنار قاچاق اسلحه، مهمات و اقلام و مواد تحت کنترل را نیز آورده و نیز اینکه در ماده ۲ قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیر مجاز مصوب ۱۳۹۰ مقرر شده است که «مقصود از سلاح و مهمات در این قانون سلاح‌های گرم و سرد جنگی و شکاری اعم از گلوله‌زنی و غیر گلوله‌زنی و مهمات مربوط به آنها است.» به نظر می‌رسد از آنجا که سلاح‌های سرد مد نظر در ماده واحده قانون مورد بحث، سلاح سرد جنگی و نیز شکاری نمی‌باشد، رسیدگی به واردات آن نیز در صلاحیت دادسرا است.

۷-۲. نقدی بر مواجهه قانونی با نابهنجاری مورد بحث، از طریق جرم‌انگاری

با تأمل در نابهنجاری حمل برخی از انواع سلاح سرد، همچنین واردات، تولید و عرضه آن - در غیر موارد ضروری و کاری - و جرم‌انگاری آن با هدف پیشگیری از جرائم خشن و به خصوص ضرب و جرح عمدی، پی برده می‌شود که این رفتار، ذیل عنوان جرائم مانع یا بازدارنده گنجانده و تبیین می‌شود. «جرائم مانع»^۱ یا بازدارنده، رفتارهایی هستند که بدو شرایط و معیارهای جرم‌انگاری را ندارند، اما برای پیشگیری از تحقق یک جرم که شرایط و معیارهای جرم‌انگاری را دارد، توسط قانونگذار جرم‌انگاری می‌شوند، مانند حمل سلاح سرد، تهیه و ساخت وسیله ارتکاب جرم، ولگردی و ...

جدای از انتقاداتی که به استفاده مطلق از جرم‌انگاری نسبت به برخی نابهنجاری‌ها مانند رفتارهای فوق‌الذکر، مبنی بر اینکه فاقد توجیه و منطق جرم‌انگاری‌اند وارد است و در مقابله با آن نابهنجاری‌ها امکان به‌کارگیری اقدامات غیر کیفری وجود دارد و باید دامنه جرم‌انگاری نسبت به این رفتارها را محدود کرد، که پرداختن به آنها خارج از

1. Accessory Offences.

هدف این نوشتار است و قبلاً به تفصیل توسط سایر نویسندگان مورد تبیین واقع شده است (ر.ک: نجفی ابرندآبادی، حبیبزاده و بابایی، ۱۳۸۸)، برخورد قانونی از طریق جرم‌انگاری رفتارهای مذکور، شرط لازم و به طور نسبی بازدارنده است نه شرط کافی و عامل اساسی پیشگیری و درمان نابهنجاری‌های فوق‌الذکر (مرادی، ۱۳۹۷، ج ۳، ص ۱۳۸). لذا به نظر می‌رسد که نخست باید در حوزه هنجارین (فرهنگ‌سازی از طریق آموزش در مقاطع مختلف تحصیلی افراد، خانواده‌ها، صدا و سیما، سینما و برنامه‌های فرهنگی در سطح شهرها و روستاها و ...)، سپس در حوزه غیر قانونگذاری مانند اقدامات مقتضی از طریق اصناف و محدود نمودن تولیدکنندگان برخی سلاح‌های سرد و در مرحله آخر از طریق قانونگذاری و به‌خصوص قانونگذاری کیفری، اقدامات مقتضی را به عمل آورد؛ زیرا جامعه‌ای که به آزادی اشخاص احترام می‌گذارد و برای آن ارزش قائل است، از حقوق کیفری در موارد ضروری و به‌عنوان آخرین راه حل استفاده می‌کند.» (Clarkson, 1987, p. 161).

نتیجه

حمل برخی از انواع سلاح سرد و همچنین واردات، تولید و عرضه آن در ماده واحده قانون الحاق دو تبصره به ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵ مصوب ۱۳۹۶ به عنوان یکی از مصادیق جرائم مانع و با هدف پیشگیری از جرائم خشن جرم‌انگاری شده است. نحوه ارتکاب جرم مذکور عبارت است از: حمل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس و نیز وارد کردن، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور. حمل سلاح‌های مذکور در صورتی که صرفاً به منظور درگیری و ضرب و جرح انجام شود جرم محسوب شده است و شرط «... به منظور درگیری و ضرب و جرح...» مذکور در مقرر فوق نیز در خصوص رکن روانی جرم مذکور است که مقید به نتیجه مد نظر حامل آن سلاح‌ها (یعنی ضرب و جرح و آسیب وارد کردن به فرد مد نظر و هدف) نیست. به محض وارد کردن، تولید و عرضه غیر مجاز سلاح‌های مذکور نیز از آنجا که این رفتارها جرم مادی صرف تلقی شده‌اند لذا جرم تحقق یافته و بنابراین جرم مورد بحث با لحاظ رفتارهای فوق جرمی مطلق است.

جرم موصوف از مصادیق جرائم تام است؛ زیرا جرم حمل برخی از انواع سلاح سرد و نیز واردات، تولید و عرضه آن، به عنوان جرم تام جرم‌انگاری شده است و بنا بر مطلق بودن آن، نتیجه جرم اصلی مثلاً مورد ضرب و جرح قرار دادن فرد و هدف مد نظر حامل آن سلاح، تأثیری در مسئولیت حمل‌کننده سلاح مد نظر در مقرر فوق ندارد. بنابراین بدون توجه به عدم وقوع جرم اصلی، با احراز رکن روانی جرم مذکور در خصوص حمل، جرم تام حمل برخی از انواع سلاح سرد واقع شده است. در خصوص واردات، تولید و عرضه این سلاح‌ها نیز از آنجا که این رفتارها جرم مادی صرف تلقی شده‌اند نیازی به اثبات رکن روانی آن نیست.

مصادیق سلاح در این مقرر، حصری است و صرفاً شامل قمه، شمشیر، قداره و پنجه بوکس می‌شود. منظور از سلاح‌های مذکور در این قانون، استعمال لفظ سلاح در معنای حقیقی آن یعنی سلاح واقعی است.

در برخی شهرستان‌ها برخی انواع سلاح سرد به صورت یک پیشه، تولید و عرضه می‌شود و حتی دارای اتحادیه می‌باشند. لذا فرض بر آن است که تولیدکنندگان سلاح‌های سرد مد نظر، آن ادوات و سلاح‌ها را برای نیازهای ضروری مردم تولید می‌کنند، به خصوص چاقوهای زینتی؛ اما تولید پنجه بوکس، شمشیر و قمه ضروری نیست و توجیهی برای تولید و عرضه آن وجود ندارد، که شایسته است صاحب منصبان

قضایی این شهرستان‌ها خطاب به اتحادیه این صنف در خصوص اعمال محدودیت و مدیریت محصولات این صنف، اعمال قانون و نظارت لازم را داشته باشند.

با توجه به اینکه مجازات حمل سلاح‌های مذکور در تبصره ۱ ماده واحده قانون ۱۳۹۶، حداقل مجازات مقرر در ماده ۶۱۷ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) ۱۳۷۵ شش ماه حبس و یک ضربه شلاق است لذا از آنجا که مجازات مقرر برای این جرم، از نظر شلاق، درجه ۸ و از نظر حبس، درجه ۷ می‌باشد بنابراین موضوع بر طبق ماده ۳۴۰ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ در صلاحیت دادگاه کیفری دو می‌باشد. اما در خصوص واردات، تولید و عرضه سلاح‌های مذکور از آنجا که قانونگذار مجازات این رفتارها را جزای نقدی درجه ۶ تعیین کرده است از شمول ماده ۳۴۰ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ خارج و در صلاحیت دادسرا است. در خصوص واردات سلاح‌های مد نظر در ماده واحده قانون مورد بحث از طریق قاچاق، با دقت در بند پ ماده ۳۰۳ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ و اینکه قانونگذار در کنار قاچاق اسلحه، مهمات و اقلام و مواد تحت کنترل را نیز آورده است و نیز اینکه در ماده ۲ قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیر مجاز مصوب ۱۳۹۰ مقرر شده است که «مقصود از سلاح و مهمات در این قانون سلاح‌های گرم و سرد جنگی و شکاری اعم از گلوله‌زنی و غیر گلوله‌زنی و مهمات مربوط به آنهاست.» از آنجا که سلاح‌های سرد مد نظر در ماده واحده قانون مورد بحث، سلاح سرد جنگی و نیز شکاری نمی‌باشد، رسیدگی به واردات آن نیز در صلاحیت دادسرا است.

برخورد قانونی از طریق جرم‌انگاری رفتارهای مذکور شرط لازم و به طور نسبی بازدارنده است نه شرط کافی و عامل اساسی پیشگیری و درمان نابهنجاری‌های فوق‌الذکر. لذا نخست باید در حوزه هنجارین، سپس در حوزه غیر قانونگذاری مانند اقدامات مقتضی از طریق اصناف و محدود نمودن تولیدکنندگان برخی سلاح‌های سرد ولو در قالب صنایع دستی و در مرحله آخر از طریق قانونگذاری و به خصوص قانونگذاری کیفری اقدامات مقتضی را به عمل آورد.

فهرست منابع

الف. کتاب‌ها

۱. جعفری لنگرودی، محمدجعفر، *ترمینولوژی حقوق*، انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۱.
۲. جعفری لنگرودی، محمدجعفر، *فرهنگ عناصرشناسی حقوق مدنی - حقوق جزا*، انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۲.
۳. زراعت، عباس، *شرح مختصر قانون مجازات اسلامی*، ج ۲، انتشارات ققنوس، ۱۳۹۲.
۴. شکری، رضا و قادر، سیروس، *قانون مجازات اسلامی در نظم حقوقی کنونی*، نشر مهاجر، چاپ اول، ۱۳۸۱.
۵. عابد، رسول، *حقوق کیفری سلاح*، از شکل‌گیری حق داشتن سلاح تا خلع سلاح عمومی، نشر میزان، ۱۳۹۵.
۶. فیض، علیرضا، *مبادی فقه و اصول*، مشتمل بر بخشی از مسائل آن دو علم، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۷.
۷. مرادی، امیر، «تحلیل جرم تقلب در تهیه آثار علمی و نیز تخلف استفاده از آن آثار در حقوق کیفری ایران»، مذکور در مقالات نخستین همایش ملی آسیب‌شناسی پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها در حوزه علوم انسانی - اسلامی، ج ۳، اخلاق پژوهش، نشر دانشگاه مذاهب اسلامی، ۱۳۹۷.
۸. معین، محمد، *فرهنگ معین*، نشر زرین، ۱۳۸۲.
۹. میرمحمدصادقی، حسین، *جرایم علیه شخصیت معنوی اشخاص*، نشر میزان، ۱۳۹۹.

ب. مقاله‌ها

۱۰. قاسمی، ناصر و مرادی، امیر، «تحلیل جرم ساخت یا تهیه وسیله ارتکاب جرم در حقوق کیفری ایران»، فصلنامه علمی - تخصصی قضاوت (آموزش دادگستری استان تهران)، شماره ۹۶، سال ۱۸، زمستان ۱۳۹۷.
۱۱. نجفی ابرندآبادی، علی حسین؛ حبیب‌زاده، محمدجعفر و بابایی، محمدعلی، «جرایم مانع (بازدارنده)»، *فصلنامه مدرس علوم انسانی*، ویژه‌نامه حقوق، ۱۳۸۸.

پ. عربی

۱۲. علامه حلی، *تحریر الاحکام الشرعیه علی مذهب الامامیه*، (دوره شش جلدی)، ج ۵، مؤسسه امام صادق (ع)، قم، ۱۴۲۰ق.
۱۳. الموسوی الاردبیلی، عبدالکریم، *فقه الحدود و التعزیرات*، منشورات مکتبه امیرالمومنین، قم، ۱۴۱۳ق.

ت. انگلیسی

14. Clarkson, C.M.V. *Understanding Criminal Law*, Fontana Press, 1987.

Analysis of the Crime of Transporting, Importing, Producing and Supplying Some Types of Cold Weapon

Naser Ghasemi*
Amir Moradi**

Received: 27/05/2019

Accepted: 15/12/2019

Abstract

Among the common anomalies that law enforcement and judicial authorities deal with are the discovery of some types of cold weapon by someone. In the single article of the law approved in 1396, based on the annexation of two notes to Article 617 of the Penal Code - tazirat- of 1375, the Iranian legislator carried some cold weapons if they were carried out for the purpose of conflict and assault; It has also criminalized the import, production and supply of weapons under this regulation. The purpose of this study is to investigate some important aspects of this issue. The crime is an absolute, total and material crime. In this regulation, only real weapons are considered and not fake weapons; The examples of weapons in the above regulation are exclusive and not allegorical; The production and supply of some cold weapons in some cities as handicrafts is not a crime, but it is necessary to impose some legal restrictions in this regard. Determining the competent authority to investigate the crime in question, given the difference in this issue, is another finding of this research. Legal action through criminalization of these behaviors is a necessary and relatively deterrent condition, not a sufficient condition and a fundamental factor in the prevention and treatment of the above-mentioned abnormalities; Therefore, it must first be in the field of norms; Then, in the field of non-legislation, such as appropriate measures through guilds and restricting the producers of some cold steel weapons in the form of handicrafts; Finally, it took appropriate action through legislation, especially criminal law.

Key words: *Accessory Offences, Cold Weapon, Carry, Importation, Production and Supply.*

* Assistant Professor at University of Judicial Sciences and Administrative Services.
dr.nagh@yahoo.com

** PhD in Criminal Law and Criminology of Science and Research Branch of Islamic Azad University.
dr.moradi9913@yahoo.com